

ציוני דרך בחיי ז'בוטינסקי

- 1880 – נולד ב"ב בחשוון תרמ"א (ה-17 באוקטובר) בעיר אודסה שבאוקראינה, להוריו יונה ז'בוטינסקי וחווה לבית זאק.
- 1897 – פורסם מאמרו הראשון, נגד שיטת הציונים בבתי-הספר.
- 1898 – נסע לברן שבשוויץ ולרומא שבאיטליה ללמוד משפטים. באסיפת סטודנטים נקט בפעם הראשונה עמדה לגבי הבעיה היהודית, בהכרזו כי אם היהודים לא יעלו לארץ-ישראל צפוי להם טבח בגולה. הוא אימץ את שם העט הספרותי "אלטלנה".
- 1899 – נתפרסם שירו הראשון ברוסית "עיר שלום".
- 1901 – חזר לאודסה והחל לעבוד ככתב בעיתון "אודסקיה נובוסטי". הוצג לראשונה מחזה פרי עטו, "דם", בתיאטרון העירוני של אודסה.
- 1902 – נאסר על ידי המשטרה הצארית וישב 50 יום בכלא בעוון החזקת חומר ספרותי בלתי חוקי. השתתף בהקמת ההגנה העצמית באודסה, יחד עם מאיר דיזנגוף וקבוצת סטודנטים.
- 1903 – נשלח כעיתונאי לקשינוב בעקבות הפוגרום, שם פגש לראשונה את ראשי הציונים, ביניהם חיים נחמן ביאליק. הצטרף לתנועה הציונית ונשלח כציר לקונגרס הציוני ה-6, הקונגרס הראשון שנכח בו, והאחרון בהשתתפות בנימין זאב הרצל. נמנה עם מתנגדי תוכנית אוגנדה. בסוף השנה עבר לפטרבורג והתחיל לעבוד במערכת הירחון הציוני "יאברייסקיה ז'יזן". במקביל כתב בעיתונים רוסיים גדולים נוספים: "נאשה ז'יזן" ו"רוס".
- 1904 – תרגם לרוסית את שירו של ביאליק "משא נמירוב" (בעיר ההריגה).
- 1906 – השתתף בוועידת ציוני רוסיה, "ועידת הלסינגפורס", בהלסינקי שבפינלנד, שדנה בהעלאת פתרונות לבעיית המיעוטים הלאומיים ברחבי רוסיה והיה אחד ממנסחי תוכניתה. החל במאבק למען השפה העברית והקמת אוניברסיטה עברית בארץ ישראל. היה מועמד ל"דומה" (הפרלמנט הרוסי), אולם לא נבחר.
- 1907 – בי"ט בחשוון תרס"ח (ה-27 באוקטובר) נשא לאישה את יענה (אניה) לבית גלפרין.
- 1908 – נסע ככתב העיתון "רוס" לתורכיה, לסקר את מהפכת "התורכים הצעירים", ועסק שם בהסברה ציונית.
- 1909 – ביקר לראשונה בארץ-ישראל.
- 1910 – בכ"ה בכסלו תרע"א (ה-26 בדצמבר) נולד בנו יחידו – ערי.
- 1911 – ייסד באודסה הוצאת ספרים בשם "תורגמן", שמטרתה תרגום יצירות מופת לעברית. במועצת המנהלים של ההוצאה ישבו מנחם אוסישקין, חיים נחמן ביאליק ויהושע רבניצקי.
- 1912 – קיבל תואר "מוסמך במשפטים" ודיפלומת עורך-דין מאוניברסיטת ירוסלאבל הרוסית.
- 1910-1913 – נאבק למען השפה העברית כשפת לימוד בבתי הספר היהודיים בגולה, נשא נאומים ברחבי אירופה למען העברית.
- 1914 – נתמנה לכתב העיתון הרוסי החשוב "רוסקיה ווידומוסטי". נפגש עם מאכס נורדאו והעלה

באוזניו את הרעיון להקמת כוח עברי שיילחם לצד בנות הברית לשחרור ארץ-ישראל מידי התורכים.

1915 – יזם הקמת צבא עברי בעת שהותו באלכסנדריה שבמצרים, שם פגש לראשונה את יוסף תרומפלדור. השתתף בהקמת גדוד המתנדבים הארץ-ישראלי, לאחר שהתברר כי הגדוד לא ייהפך לגדוד קרבי סדיר, אלא לגדוד עזר בשם "גדוד נהגי הפרדות". נסע ללונדון על מנת לנהל מאבק מדיני לקידום רעיון הגדודים העבריים.

1917 – התגייס כטוראי לגדוד העברי "גדוד ה-38 של קלעי המלך", במסגרת הצבא הבריטי. ניהל את התעמולה והמאבק הציבורי לגיוס חיילים לגדודים.

1918 – יצא כקצין לארץ-ישראל ונלחם בחזית נגד התורכים, פיקד על מבצע כיבוש מעברות הירדן. הצטרף לוועד הצירים ועמד בראש המחלקה הפוליטית.

1919 – שוחרר מהצבא הבריטי והשתקע בארץ ישראל עם משפחתו. בשנה זו הקים את ארגון ה"הגנה".

1920 – התמנה לחבר במערכת עיתון "הארץ". הגן על ירושלים היהודית בפרעות תר"פ כמפקד ה"הגנה", נשפט ל-15 שנות מאסר ונכלא בכלא עכו יחד עם 19 חבריו. שוחרר לאחר גל מחאות בארץ ובעולם.

1921 – הצטרף להנהלה הציונית בלונדון והיה ממייסדי קרן-היסוד.

1923 – התפטר מן ההנהלה הציונית לאחר שהשתכנע שהיא ותרנית כלפי המדיניות הבריטית. נתמנה לעורך הראשי של השבועון הרוסי "ראזסוויט". פרסם את מאמרו "קיר הברזל". בשנה זו נוסדה בהשראתו בריגה שבלטביה תנועת הנוער בית"ר – ברית יוסף תרומפלדור.

1925 – ייסד את הצה"ר – הסתדרות הציונים הרוויזיוניסטים.

1926 – יצא לאור האטלס הגיאוגרפי הראשון בשפה העברית, בעריכת ז'בוטינסקי ושמואל פרלמן.

1927 – נסע לביקור ממושך בפולין, הראשון לאחר מלחמת העולם הראשונה. יצא לאור הרומן פרי עטו "שמשון".

1928 – חזר לארץ-ישראל וקיבל משרה כמנהל חברת הביטוח "הודה". התמנה לעורך העיתון "דואר היום".

1929 – ביקר באירופה ובדרום אפריקה, שם נודע לו כי בפקודת השלטון הבריטי נאסר עליו לשוב ארצה.

1931 - נאם בקונגרס הציוני ה-17 בבאזל נגד מדיניות "הספר הלבן" של פאספילד ועל מטרות הציונות. לאחר שדחה הקונגרס את הצעת הצה"ר להקמת מדינה יהודית משני עברי הירדן, קרע את כרטיס הציר שלו.

1932 – פילוג בצה"ר על רקע היציאה מההסתדרות הציונית העולמית. נוצרו שתי סיעות רוויזיוניסטיות: הצה"ר בראשות ז'בוטינסקי והרשימה הרוויזיוניסטית בראשות מאיר גרוסמן.

1933 – אירגן תנועת חרם על גרמניה הנאצית. פעל לזיכויים של חבריו ד"ר אב"א אחימאיר, צבי חזנבלט ואברהם סטבסקי, שנאשמו ברצח חיים ארלוזורוב.

1934 – אירגן "פטיציה" המונית, בה תבע עלייה חופשית לארץ-ישראל. נוסדה הע"ל - הסתדרות העובדים הלאומית.

1935 – ההסתדרות הכללית דחתה את הסכם ז'בוטינסקי-בן גוריון (הסכם לונדון), שנועד להשכנת

שלום בין שני המחנות הציוניים העוינים. בווינה שבאוסטריה התכנס קונגרס היסוד של הצ"ח – ההסתדרות הציונית החדשה. עבר ללונדון ופתח שם את המשרד הראשי של הצ"ח.

1936 – פתח במאבק ל"אוואקואציה" – פינוי יהודי מזרח אירופה והעברתם לארץ-ישראל, ופרסם מאמר בשם זה. יצא לאור הרומן פרי עטו "חמשתם".

1937 – קיבל על עצמו את תפקיד מצביא האצ"ל. התנגד לתוכנית החלוקה של ארץ ישראל שהציעה ועדת פיל. פעל בעלייה ה"בלתי לגאלית", היא עלייה ב'. ניהל משא ומתן עם ממשלת פולין על תוכנית פינוי מרצון של האוכלוסייה היהודית.

1938 – הציע את "תוכנית העשור" ועסק בקידום "מדיניות הבריתות" עם ממשלות מזרח אירופה כאמצעי לחץ על ממשלת בריטניה.

1939 – במאמץ אחרון להציל את יהודי אירופה מן השואה המתקרבת, יזם כינוס של "פרלמנט ציוני" והציע תוכנית למרד מזוין נגד השלטון הבריטי בארץ, לשם כך נעשו הכנות מעשיות בפולין, מגעים והסכמות עם הממשלה, אימוני אנשי אצ"ל ורכש נרחב של נשק. שתי התוכניות נקטעו עקב פרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1 בספטמבר. הציע לראש ממשלת בריטניה להקים צבא יהודי בן מאה אלף איש שיילחם בכל החזיתות.

1940 – יצא לארצות-הברית, לפעול למען הקמת הצבא העברי, שם נפטר בכ"ט בתמוז ת"ש (ה-4 באוגוסט) במחנה בית"ר האנטר ליד ניו-יורק. נקבר בבית הקברות על שם משה מונטיפיורי בלונדון. איילנד.

1947-1958 – יצאו לאור כתביו בעברית.

1964 – בכ"ט בתמוז תשכ"ד (ה-9 ביולי) קוימה צוואתו ועצמותיו ועצמות רעייתו הועלו ארצה ונטמנו בהר הרצל בירושלים, לפי הוראת ממשלת ישראל בראשות לוי אשכול.

2005 – בכנסת ישראל נחקק "חוק זאב ז'בוטינסקי" להפצת מורשתו והגותו.